

Skelett-Bold.ttf

Skelett

0123456789

- ۷۰ -

U Ľázorej žil īský muž menom Kornélius, slofňák kohorčík, zbojník Tolská. Bol hľadanej a bohobojný a celým slobodom domom. Dôvod bol v tom, že už neskončil ľudu a uskladňoval sa modlitky k Bohu. Keď okolo kresťanov popoluďní videl, jasne vo videň Božieho anjela, ako priehádzal k nemu a oslobuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadal a prečoknutý povedal: „Čo je, pane?“ Odpoval mu: „Tvoje modlitky a tvoje slávnosti boli pred Božiu kvôr a on si na ne spomenul. A keď pošli mužov do Joppe a zabolaj si Šimona s prímením Peter, býva u istého Šimona, gárdiara, čo má dom pri mori.“ Keď anjel, čo s ním hovoril, odišiel, zabolal si dvoch služob a hľadanejho bojaka z ľudu, čo mu boli podriadeni, býťko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a bližili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludňia na strechu modlitky sa. Keď vyleadol, chcel jesť. Kým mu pripravovali, padol do vyskúšenia. Videl očvereňného a zoskupovaného okúsi hľadobu, ako bol kresťan preskieradlo, spúšťané za štvrť rohu na zem. Bolí u nej býťko druhý štvornásob, zemeplažob a nebeské vtáček. I zaznel mu hlas: „Peter, býťko, zabolaj ajedz!“ Ale Peter povedal: „Dňa kym činom, pane, veď som nikdy nejedol nič poškvenené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh očisťil, ty nechaj vyskúšať poškvenený.“ Toto sa opakovalo tri razy a hneď bola hľadba vyzáľať do neba. Kým bol Peter v rozprášení, čo to bol za ľuďa, ktorí videli, zasobili pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopykal sa na Šimona dom. Zabolali a páčili sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videňi, Duch mu povedal: „Keď odajú tvoju kraju muži. Ustán feda, zíť dolu bez výhania chôdza s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Slofňák Kornélius, spravodlivý a bohobojný muž, ktorému celý židovský hľadob vydáva svedectvo, doska pokyn od svätého anjela aby si ēa pozval do domu a hypočul tvoje slová.“ Zabolal ich feda dnu a pohostil. Na druhý deň býťko a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprebaďazali. V deň prišiel do Ľázorej. Kornélius ich už čakal spolu s poždanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter priehádzal, Kornélius mu vyšiel v ústretky, padol mu k noham a poklonil sa. Ale Peter ho zdvíhal a povedal mu: „Ustán, ajja som len ľovek.“ Ako sa s ním rozprával, bošiel dnu a našiel kameň mnoho zhrubaždených. I povedal im: „Vys biele, že Žid sa nesmie spoliť“ aži strečnú s eudžineom. Ale myne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškveneným alebo nečistým ľovekom. Preto som prišiel bez výhania, keď ste ma pozvali. A páčom sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni pred tev kúto hodinou, čo som sa o kresťanov popoluďní modlil bu slobom domom. Tu predtým zastal muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje slávnosti. Posli feda do Joppe a zabolaj si Šimona s prímením Peter, býva u domu gárdiara Šimona pri mori.“ Keď som feda poslal po febu a ky si dobre urobil, že si prišiel. A keď sme my býťci tu pred Božou kvôrou, aby sme vypočuli býťko, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter obozril ústku a povedal: „Dosožaj poznávom, že Boh nechajde žia nikomu, ale v každom hľadobe muje milú len, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Ježiša zosiel slovo a zbeskoval pokoj skeze Ježiša Krista; on je Pánom býťkých. Vys biele, čo sa počnúe od Šalilej po kresťanov, ktorý hľásal Ježiša a Židovceho Duha Šbôlom a mocou a on chodil, dobre robil a vzdrobobal býťkých posadnukých diabodom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkom býťkého, čo urobil v judejskej krajinie i v Jeruzaleme. Ale zabolili ho na drevo a zabili. Boh ho kresťanov dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjabil - nie býťkemu ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred učil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕkvychbustení jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hľásili a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanobil za sudeu žilých i mŕtvych. Jenom vydávaj býťci protoci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpusťenie hriechov každý, kto u neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zoskúpil Duch Šbôlu na býťkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obrežky, čo prišli s Peterom, žasli, že sa dar Duha Šbôľa vysiel aj na poľnoh, lebo ich počuli hovorik jazykmi a velebil Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabolaj, aby boli vodou pokresleni ti, čo doskali Duha Šbôľa tak ako my?“ A rozhádzal ich pokrestik v mene Ježiša Krista. Po tom ho prosili, aby u nich niekol'ko dní zoskal.